

forflag; men da det maa antages, at Anlægget af en saadan Dampfærgehavn ikke vil være af mere omfattende Betydning end de øvrige foreslaaede Arbejder, vil jeg haabe, at det nok vil kunne lykkes den høitærede Minister at faae dette Anlæg gjort færdigt til samme Tid som de øvrige Arbejder. Er det Hele en Forbedring af Samfærdselen, saa er det ogsaa giøvet, at jo før en Dampfærge kan komme i Gang, og denne Forbedring altsaa kan indtræde, desto større Fordel vil det være, idet et Mars-længere Udsættelse alene af Hensyn til, at Havnen ikke skulde kunne gøres færdig, vil medføre et Driftstaa, hvis Størrelse man ganske vist ikke kan oversæ, men som man dog tør antage ikke vil blive saa ganske ubetydeligt. Det er kun dette lille Ændringsforflag, Udvalget har tilladt sig at stille, ellers har man sluttet sig til Lovforlaget, som det er kommet til os fra det andet Æhing. — Imidlertid har Udvalget tillige været nødt til at haa sin Opmærksomhed henvendt paa forskjellige Ting. Fra det forenede Dampskibsselskab og fra Handelsforeningen i Bordingborg har der været indsendt Andragender om Forandringer af den projekterede Linie, saaledes at den blev ført Øst for Havnen ved Masnedssund, at Banesporet kom til at gaa ud fra et Sted mellem Bordingborg Station og Masnedssund Station, og at Banen da førtes over omtrent hvor den gamle Færgebro er beliggende. Man har fremhævet som Grund for dette Andragende, at Anlægget Vest for Havnen vil være til megen Hindring, Ulempe og Tidsspilde for de Skibe, der passere Sundet og søge Havnen, og navnlig har man paaftaaet, at Isforholdene vilde faae en mere skadelig Betydning for Gjennemsejlingen og for at kunne søge Havnen, naar Broen var opført Vest for denne. Imidlertid haa disse Andragender af Ministeriet været sendte til Overingenieurens Erklæring, og af den fremgaar det, at ved en saadan Forandring af den projekterede Linie vilde Driften i høi Grad besværliggøres, idet man ikke kunde komme til Masnedssund Station saa bekvemt som tidligere, idet man maatte gaa fra det nye Spor og opad til Bordingborg Station for senere at komme tilbage til Hovedstationen. Dernæst har han gjort opmærksom paa, at en Forandring af den Linie, som forelaa, vilde medføre en Forbudselse af Anlægget med $\frac{1}{2}$ Million Kroner eller mere. Udvalget har derfor ikke troet i Dieblisset at kunne tage Hensyn til disse Andragender, dels paa Grund af den Forstyrrelse i Driften fra Masnedssund Station, som dette Forflag vilde medføre, og dels paa Grund af den saa meget forhøiede Bekostning; men man har dog tillige set hen paa, at i det Tilfælde, det virkelig skulde vise sig, at Baneanlægget Vest for Havnen skulde virke saa særlig forstyrrende for Seiladsen, saa vilde det maatte være ulige lettere i Fremtiden, naar saadanne Exempler laa for, da at tage Hensyn hertil ved at lægge en mindre

Havn-Vest for Broen med Anløbsbro; men det er imidlertid et Spørgsmaal, som Udvalget har troet at burde lade staa hen som et Fremtidsspørgsmaal. Et andet Spørgsmaal, som man ogsaa har haat under Overveielse og maatte tage under Overveielse, var, om det ikke var rigtigt strax at flytte Masnedssund Station ud paa Masnedss ved den der projekterede Haavn eller ved den Havn, der skal anlægges. Man har i saa Henseende søgt Oplysninger hos Regjeringen, og af disse fremgaar det, som det vil ses af de Bilag, der ere trykte i Betænkningen, at Beføiningen af en saadan Station, en virkelig Hovedstation, vil andrage 150 à 180,000 Kr. En mindre Station mener Regjeringen vil koste 60 à 80,000 Kr. En saadan mindre Station har Udvalget imidlertid ikke ment, at der kunde være mindste Anledning til at bygge, idet man maatte forudsætte, at skulde man gjøre Noget, skulde Endestationen, den virkelige Hovedstation, lægges paa Masnedss. Man har dog imidlertid været betænkelig ved at gaa til saa store Bekostninger og har derfor henstillet, om ikke de Bygninger, som alligevel ma opføres som Ventetalsbygninger osv. ved Masnedss Havn, vilde kunne opføres saaledes, at de, hvis det i Fremtiden skulde vise sig nødvendigt at anlægge en større Station, da kunde indfattes i denne Station som et Led af den, og altsaa Opsvørelsen af dem i det nævnte Tilfælde ikke være gjort til Unytte, ikke være spildt. Jeg vil haabe, det er Noget, som vil kunne lade sig udføre, og man har derfor ikke troet nu i Dieblisset at burde forlange en saadan bekostelig Flytning af Hovedstationen, før man faae, i hvilken Henseende det virkelig vilde blive en Nødvendighed. Fra mit personlige Standpunkt kan jeg ikke negte, at jeg tror, det vil blive en absolut Nødvendighed i Fremtiden; men naar de Bygninger, som skulle opføres, opføres paa en saadan Maade, at de ogsaa kunne passe ind i større Stationsanlæg der, er der heller ikke Noget foregrebet ved at udsætte Opsvørelsen af en saadan ny Station. — Dernæst har man, som det vil ses af Betænkningen, rettet Spørgsmaalet til den høitærede Indenrigsminister angaaende Forhandlingen med det lolland-falsterste Færnbaneelskab om Driften af Dampfærgen. Man har faaet det Svar, at en Overenskomst derom ikke var truffen og ikke endnu har kunnet være truffet, og derved kan der vistnok ikke siges Noget. Det turde dog alligevel være rigtigt at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at, naar der træffes en Afgjørelse eller Overenskomst om Driftsplanen, denne da saavidt mulig kan træffes paa en saadan Maade, at der ogsaa fra de lollandste Stationer kan blive en gennemgaaende Forbindelse to Gange daglig med Hovedstaden; thi paa Falster er man saa heldig stillet, at man har to Gange gennemgaaende Forbindelse daglig. Jeg tvivler ikke om,